

شکل (۱)

در هنر اسلامی

نقش شیر نمود امام علی (ع)

همیشه پر است از نگاره‌ی علی و یا: شیر مبارزی که سرشنه سست کردگار اندر دل مبارز مردان محبت‌ش در بود مر مدینه‌ی علم رسول را زیرا جز او نبود سزای امانتش حکیم سنای غزنوی در این مورد چنین می‌سرايد: سراسر جمله عالم پر ز شیر است ولی شیری چو حیدر با سخاکو مولوی چه در دیوان شمس و چه در مثنوی معنوی از امام علی(ع) به عنوان «شیرحق» یاد می‌کند. در «زيارة مطلقه امام علی(ع)» در مفاتیح الجنان امام علی(ع) را به عنوان شیر صحنه‌های کارزار یاد می‌کند.

نقش شیر از مهم‌ترین آثاری که حضرت علی(ع) را در هیئت شیر نقاشی کرده است تصویرگری صحنه‌هایی از معراج پیامبر اسلام می‌باشد. این نقاشی‌ها پیامبر را سوار بر براق در شب معراج نشان می‌دهد که در حال دادن «خاتم» خویش به امام علی(ع) می‌باشد. در این تصاویر امام علی(ع) به

متأسفانه جنبه‌های مذهبی نقش شیر و خورشید همراه با شمشیر ذوالفقار در دوران حکومت پهلوی روز به روز کم رنگ تر گردید به گونه‌ای که این نقش شیعی که بیش از هفت‌صد سال قدمت داشت با قرار دادن تاج پادشاهی بر فراز خورشید نبوت، آن را به یک نشان کاملاً سلطنتی و درباری تبدیل نمودند

نقش شیر به عنوان یک نماد جایگاه مهمی در تزیینات هنر ایران قبل از اسلام به ویژه در دوره‌ی اسلامی را به خود اختصاص داده است. این نقش در طول دوره‌های مختلف فرهنگ ایران مفاهیم خاصی را در بر داشته و شاید بسیاری از شاعران و آثار هنرمندان خود گواه این مدعای باشد. این اشارات گاه به صورت اسم علی(ع) و گاهی در قالب نمادین «شیر» یاد شده است. به طور مثال ناصرخسرو در دیوانش چنین می‌سرايد: بهار دل دوستار علی

نقش شیر به تنها و یا به همراه خورشید با مفهوم مذهبی بیشتر در آثار هنری اواخر دوره‌ی سلجوقیان، قرن پنجم و ششم هجری به بعد دیده می‌شود. هرچند مفهوم نجومی آن هم همچنان مورد توجه هنرمندان می‌باشد. در این مقاله سعی خواهد شد با ذکر مثال‌هایی به جنبه‌ی مذهبی این نقش پرداخته شود.

(۳) شکا

هنر اسلامی از اواخر دوره‌ی سلجوقیان به بعد مشاهده می‌شود. به خاطر تعصّب و سرسختی سلجوقیان نسبت به شیعیان این نقش به عنوان نماد شیعیه در امام‌زاده‌ها و مراکز شیعی و در دوره‌های بعدی در حکومت شیعیان مورداستفاده قرار گرفته است. در اینجا نقش خورشید به عنوان نماد پیامبر اسلام (ص) و شیر به عنوان نماد حضرت علی(ع) منظور شده است. فردوسی شاعر شیعی در شاهنامه در این مورد چنین سرود:

نی آفتاب صحابان چو ماه
بهم پشتی یکدگر راست راه
منم بنده اهل بیت نبی
ستانیده خاک پای وصی
قابل ذکر است نقش خورشید
بن یک نماد در هنرهای تزیین
نقش مهمی را ایفا کرده و
تاریخ مفاهیم زیادی را
نمتنده است. قرص خورشید در نقش
بن فروهر در آین زرتشتی بیان
های است که نور مینوی از آن
زمین جریان پیدا می کند. در ه

با شمسمه به عنوان نماد پیامبر استفاده کرده‌اند. این مفهوم نمادین در ادبیات هم آمده است. و به احتمال از آیه ۱۷۴ سوره نساء قرآن کریم برگرفته شده، خداوند کریم در این آیه می‌فرماید: «ای مردم برای «هدایت» شما از جانب خدا برهانی محکم آمد «رسولی با آیات و معجزات فرستاده شد» و نوری تابان به شما فرستادیم». مولوی هم در این رابطه چنین سروده است:

آفتاب آمد دلیل آفتاب
گر دلیلت باید از وی رخ متاب
نمونه‌ی تجسمی این مفهوم را می‌توان در
نقاشی‌های معراج پیامبر شاهد بود که هنرمند در تصویر
صحنه معراج به جای تصویر پیامبر اسلام نقش
خورشید و یا شمسه قرار داده است، به طور مثال در
خسمه‌ی نظامی که در قرن نهم هجری مصور شده
است به جای تصویر پیامبر اسلام یک شمسه‌ی طالبی
طرح شده و در داخل شمسه‌ی نام مبارک «محمد (ص)»
نوشته شده و اطراف آن هم با دوازده ابرگ پیچشی
تزيين شده است (شکل ۲). از طرفی دیگر استاد
مهده‌ی الهی قمشه‌ای در ترجمه و تفسیر دو آیه اول
سوره نود و یکمین (الشمس): «قسم به آفتاب و تابش
آن هنگام رفعتش - قسم به ماه که پیر و آفتاب تابان
است» می‌نویسد: شاید یک معنی آفتاب و ماه نبی و
لوی منظور است، که چون خورشید و ماه عالم را روشن
ساختند و خلق را زشب تار چهل و خلالات نجات دادند.
حتی‌مالاً هنرمندان شیعی هم به این دلیل نقش خورشید

خورشید) به عنوان یک نقش در اکثر آثار هنری خصوصاً در تذهیب قرآن کریم مورد استفاده قرار گرفته است. د. بعضی، از آنها هنر اسلام، آن نقش، خم شدید

شکل شیر نقاشی شده است. این صحنه در بسیاری از معتبرانه‌ها و دیگر کتاب‌ها در دوره‌ی صفویه و حتی قاجار دیده می‌شود. یکی از زیباترین آنها مربوط به یک نسخه‌ی خطی به نام «فالنامه» منصوب به امام جعفر صادق می‌باشد که در اوایل حکومت صفویان در تبریز و یا قزوین نقاشی شده است. در این مجلس پیامبر اسلام سوار بر براق در وسط نگاره همراه با فرشته‌های در حال دادن خاتم نبوت به شیری است که در سمت چپ قسمت بالا قرار گرفته، نقاشی شده است (شکل ۱). این نسخه‌ی خطی متعلق به مجموعه‌ی وور می‌باشد.

نقش شیر همراه با خورشید

همان گونه که در مقدمه اشاره شد نقش شیر همراه با دیگر نقوش مثل خورشید، گاو و ... آمده است. نقش شیر و گاو که به کرات در آثار هنری ایران خصوصاً قبل از اسلام دیده می شود بیشتر دارای مفاهیم نجومی می باشد. این نقش به صورت نبرد شیر بر گاو (گرفت و گیر) اگرچه دارای مفاهیم دیگری هم می باشد ولی اکثرآ بیان کننده یک جمل کیهانی است. این نیرو در واقع نمادی از غلبی فضول بر یکدیگر است. گاو نماد زمستان و شب های طولانی و شیر معرف تابستان و روزهای گرم و همچنین نماد آغاز سال جدید و عید نوروزی می باشد. یکی از صحته های نبرد شیر و گاو را می توان در سنگ برجسته های تخت جمشید مشاهده نمود که در دوره اسلامی نیز این نقش در آثار هنری دیده می شود.

نقش شیر و خورشید هم دارای مفاهیم نجومی و هم یک نماد مذهبی، می‌باشد.

در ابتداء به طور خلاصه به مفهوم نجومی آن و سپس به مفهوم نمادین مذهبی آن اشاره می‌شود. در علم نجوم «منطقه‌البروج» دایره‌ای است که زمین حرکت انتقالی خود را در آن انجام می‌دهد. این دایره را به دوازده بخش برابر کردۀ‌اند. هر بخش را برج

می‌گویند و هر برجی نامی دارد.
مدت زمانی که زمین یکی از دوازده
بخش را می‌پیماید یک ماه شمسی است. این
دوازده برج میان هفت اختیر که یکی از آنها
خورشید است تقسیم شده است. و یک یا دو
برج دایره‌ی فرضی آسمانی ویژه‌ی یکی از
اختیاران هفت گانه بوده و خانه آن اختیر به شمار
می‌رود. به طور مثال برج شیر (اسد) خانه‌ی
خورشید می‌باشد^۲. از نظر منجمنی هرگاه
کوکب خورشید در برج اسد (شیر) جای گیرد،
زمان آسایش و آرامش است.

حمل با عقرب آمد جای بهرام

آرام جای شد را خورشید

(گلشن راز شبستری)

به همین دلیل در علم نجوم نقش شیر و خورشید به عنوان نمادی خوش یمن مورد توجه منجھین، هنرمندان و مردم بوده است. سایقه‌ی این نقش به هزاره‌ی چهارم قبل از میلاد می‌رسد.^{۱۳}

مقدمه هنری نقش شد و خودشید

60

(نماد پیامبر) و شیر (نماد علی) (ع) را نماد شیعه قرار داده و از طرفی دیگر از نظر نجومی هم هرگاه خورشید در برج اسد قرار بگیرد. منبع آسایش و آرامش است و خورشید در نیرومندترین وضع خود قرار می‌گیرد.

همان طوری که اشاره شد نقش شیر و خورشید از اواخر دوره سلجوقی به بعد در تزیینات بسیاری امامزاده‌ها و دیگر ابیه به کار گرفته شد. یکی از زیباترین آنها نقش روی یک کاشی به شکل ستاره‌هی هشت پر زرین فام است که در شوال سال ۶۶۵ هجری در کاشان برای تزیینات امامزاده یحیی و رامین ساخته شده است. این کاشی هشت پر دارای زمینه‌ای کرم روشن و نقش شیر خورشید با رنگ قهوه‌ای زرین فام همراه با یک مجموعه دیگر از کاشی‌های ستاره‌ای هشت پر و چلپا در موزه‌ی لوور پاریس نگهداری می‌شود (شکل ۳). در این کاشی نقش شیر در جلو و خورشید که نیمی از صورتش در پشت شیر پنهان شده نمایان است. فضا زمینه‌ی نقش علاوه بر اشده‌های خورشید با نقش‌های تزیینی گل و برگ‌های اسلامی پر شده است. در قسمت پایین هم طراح با طرح قسمتی از یک ماهی نقشی نمادین از آب و چشم‌ه را احتمالاً بیان داشته است. زیرا براساس ادبیات آن دوره «چشم‌هی خورشید» هم نماد پیامبر بوده است.^۶ در اطراف ستاره‌هی هشت پر هنرمند با خط تعليق به نوشتن اشعار فارسي و تاريخ ساخت آن پرداخته است.

نقش شیر و خورشید در دوران مغول برای تزیینات ابیه و سکه‌ها نيز مورداستفاده قرار گرفته است، به طور مثال یکی از سکه‌های دوره‌ی سلطان محمد الجایتو که از حاکمان شیعی ایلخانان می‌باشد و هم اکنون در موزه ملک تهران نگهداری می‌شود دارای نقش شیر و خورشید می‌باشد. نقش یکی از ایوان‌های مدرسه‌ی الغیبک تیموری در سمرقند هم با نقش شیر و خورشید تزیین شده است. نقش شیر همراه با خورشید زینت‌بخش سکه‌های دوران صفوی خصوصاً در دوره‌ی شاه عباس بوده است (شکل ۴).

نقش شیر همراه با خورشید، نقش روی یک سکه‌ی طلا بیست تومانی مربوط به دوره‌ی قاجار می‌باشد که در سال ۱۲۱۱ هجری در تهران ضرب شده است. در این سکه به روی خورشید که بر پشت شیر قرار دارد. «یامحمد» و در قسمت پایین شیر «یا علی» نوشته شده است. (شکل ۵)

Shirهای سنگی از دیگر آثاری هستند که در امامزاده‌ها و گاهی هم به عنوان سنگ قبر احتمالاً از دوران قاجار بر جای مانده‌اند. نمونه‌های این شیرهای سنگی را می‌توان در امامزاده دب امام و امامزاده هارون و لابه‌ی

شکل (۴)

شکل (۵)

فردوسي هم چنین حالتی داشت. از طرفی دیگر نقش شیر و خورشيد سرخ همراه با نقش هلال احمر و صليب سرخ تنها سه نشانی هستند که در بخش پزشکي سازمان ملل به ثبت رسيده و امروزه شنيده می‌شود سازمان ملل در نظر دارد که نقش شیر خورشيد سرخ ايران را حذف و ستاره سرخ اسرائيل را جايگزين آن نماید.

نتیجه: يکی از مهم‌ترین شاخصه‌های هنر در فرهنگ اسلامی ایران ارتباط تنگاتنگ هنر با مذهب است. محصول این ارتباط اندیشه و تفکری است که در آثار هنر اسلامی به وجود آمده که خود بیانگر هویت یک ملت است، هنر اسلامی مجموعه‌ای از آثاری است که هنرمندان مسلمان از مبالغ گوناگون آنچه را که مناسب با اندیشه، تفکر و جهان‌بینی اسلامی و خلق و خوب ایرانی بوده برگزیده و با نیروی خلاق خود آن را به صورت‌های گوناگون به وجود آورده و برای بقای هویت ملی و مذهبی برای نسل‌ها به یادگار گذاشته است. نقش نمادین همچون نقش شیر - نقش خورشيد ... هر کدام گنجینه‌هایی از هنر این مرز و بوم می‌باشند که شناخت آنها خامن باقا و تداوم فرهنگ و هنر اسلامی کشور ماست. بر همه‌ی اندیشمندان و هنرمندان است که با کوشش و جد و جهد در بالندگی و گسترش هنر ايران معمول داشته و نسل جوان را با آن آشنا سازند و بستر، احیا و بسیاری از مفاهیم نمادین هنر اسلامی را فراهم سازند.

پانوشت‌ها:

۱. عباس قمي، مفاتيح الجنان، تهران، انتشارات علمي اسلامي، ۱۳۴۹، ص ۶۱۴.
۲. ن. بختور تاش، نشان رازآميز، تهران، انتشارات مؤلف، ۱۳۷۱، ص ۳۴۲.
3. R.Ettin ghausein, "The wade cup", in Arts Orientalis, Vol.2, University of Michigan, 1954,
۴. قرآن کریم، ترجمه‌ی مهدی الهی قمشه‌ای، تهران، نشر سبحان، صص ۱۳۹-۴۰.
۵. محمد لاهیجي، شرح گلشن راز، تصحیح محمدرضا بزرگ، تهران، انتشارات زاوره، چاپ اول، ۱۳۷۱، ص ۲۷۲.
- * نمود: نشان، علامت (فرهنگ معین، ج ۴، تهران، انتشارات اميرکبير، ۱۳۸۲)، ص ۴۸۲۱.

اصفهان دید. این شیرها از آنجایی که بيشتر در امامزاده‌ها قرار دارند و خورشيد به صورت شمسه تزیين روی شانه‌ی راست آنها و در سمت چپ آنها شمشير (گاهی اوقات ذوالقار) قرار دارد، دارای مفاهيم نمادین مذهبی هستند. (شکل ۶).

باتوجه به اين موضوع که شيرهای سنگی در يك طرف شمسه و در طرف دیگر شمشير حک شده است قابل مقایسه با گفته الوی دوبو در کتاب «تاریخ ایران» است. او می‌نویسد يکی از امتیازات پادشاه ایران حق برافراشتن بیرق‌هایی است که روی يکی از آنها شمشير ذوالقار على (ع) نقش شده و روی عکس دیگر خورشيد در حال ورود به برج اسد دیده می‌شود، از طرفی دیگر روایت است تا عهد دیده می‌شود، از طرفی دیگر داشته که يکی از آنها شمشير ذوالقار على (ع) و دیگری شیر و خورشيد بوده است. در دوره‌ی محمد شاه قاجار برای اين که بیرق رسمي ایران دارای يک علامت واحد گردد شمشير ذوالقار را به دست شير که بر بالاي آن خورشيد نبوت، آن را به يک نشان کاملاً سلطنتی و درباری تبدیل نمودند.

متأسفاً نهانه جنبه‌های مذهبی نقش شیر و خورشيد همراه با شمشير ذوالقار در دوران حکومت پهلوی روز به روز کم رنگ‌تر گردید به گونه‌ای که اين نقش شيعي که بيش از هفت‌صد سال قدمت داشت با قرار دادن تاج پادشاهی بر فراز خورشيد نبوت، آن را به يک نشان کاملاً سلطنتی و درباری تبدیل نمودند.

نقش شیر و خورشيد شايد يکی از مظلوم‌ترین نشانهایی است که در طول انقلاب اسلامی همچنان ناشناخته باقی مانده است. در اوایل انقلاب، شاهنامه‌ی

نقش شیر و خورشيد سرخ همراه با نقش هلال احمر و صليب سرخ تنها سه نشانی هستند که در بخش پزشکي سازمان ملل به ثبت رسيده و امروزه شنيده می‌شود سازمان ملل در نظر دارد که نقش شیر خورشيد سرخ ايران را حذف و ستاره سرخ اسرائيل را جايگزين آن نماید.

شکل (۶)